

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 3. marca 1900.

Treść: (№ 30—34.) 30. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od przystanka kolei schneeberskiej przy zakładzie pirotechnicznym do stacji w Sollenau c. k. uprzyw. kolei żelaznej Wiedeń—Aspang. — 31. Obwieszczenie o zmianie nazwy Delegacji królewsko węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej w królewsko węgierskim Urzędzie doręczeń pocztowych. — 32. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gminy i obszaru dworskiego w Wysokiej do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego w Galicyi. — 33. Rozporządzenie, dotyczące się uwiadomiania sądu krajowego wyższego o wyznaczeniu zastępcy ubogich do postępowania apelacyjnego. — 34. Rozporządzenie, dotyczące się emisji nowych znaczków opłaty statystycznej z oznaczeniem wartości w walucie koronowej, tudzież dalszego używania i wymiany dotychczasowych znaczków opłaty na walutę austriacką opiewających, do celów statystyki handlu zagranicznego na obszarze cłowym austriacko-węgierskim.

30.

Dokument koncesyjny z dnia 10. lutego 1900,

na kolej lokalną od przystanka kolei schneeberskiej przy zakładzie pirotechnicznym do stacji w Sollenau c. k. uprzyw. kolei żelaznej Wiedeń—Aspang.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej kolei schneeberskiej o to proszącej, koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchoziennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji przy zakładzie pirotechnicznym do stacji w Sollenau c. k. uprzyw. kolei Wiedeń—Aspang, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa Spółka dobro-

dzieństw w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Spółka jest obowiązana rozpocząć budowę kolei koncesjonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny mający trwać aż do 25. września 1895.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, dać ma Spółka kaucję w sumie dwadzieścia tysięcy koron w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania linii koncesjonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Zresztą kolej lokalna, na wstępie oznaczona, uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei schneberskiej, będącego przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, Dz. u. p. Nr. 156, przeto postanowienia §§. 6 aż do 15 włącznie rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, mają być odtąd stosowane do całego przedsiębiorstwa Spółki z następującymi zmianami:

- a) Nadmienienie o §. 3 tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego zawarte w §. 9, ustęp 2 tego dokumentu, stosować się ma także do §. 2 niniejszego dokumentu koncesyjnego.
- b) W uzupełnieniu postanowienia §. 10 rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolejach koncesyonowanych i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek Spółki mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd, w przypadku zaś takim Spółka zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo uznane.

Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie ze Spółką ze względu na bezpieczeństwo oprocentowania i umorzenia obli-

gacyi pierwszeństwa przez Spółkę emitowanych.

- c) Spółka obowiązana jest mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcjonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśli dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom nastręczająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na Spółkę wkładająca jak kasa rzeczzonego związku.
- d) W miejsce uchylających się postanowień §. 12 rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, obowiązywać mają następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanych kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

Dochód średni czysty w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu pozostałej części okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni

dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1 bez dodatku także wzmiankowanego, nie wynosił najmniej tyle co rata ryczałtowa na programowe oprocentowanie i umorzenie pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych z doliczeniem raty ryczałtowej potrzebnej na oprocentowanie po 4 od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wzmiankowane sumy roczne w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie Spółce podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

3. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszków w miejsce Spółki pożyczek zaciągniętych w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowanych, a to w kwocie jeszcze nie umorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacji i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż w danym razie, o odpowiednią potrzebną sumę kwotę dodatku, doliczać się mającego do dochodu średniego w myśl ustępu 1.

4. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl poprzedzających ustępów płacić się mających, zapłacić kapitał wyrównujący zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent po strąceniu jak się samo przez się rozumie dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 1 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa jakiegokolwiek rodzaju. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 4 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającami jeszcze pozostałościami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami

i nieruchomościami, licząc tu także zakład hotelowy na Schneebergu, tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności kolej podjazdowe własnością Spółki będące i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwałą zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (ll. 1 aż do 4) według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doreczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi do rozporządzenia na jego żądanie wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

e) Nadmienienie o §. 12, ustęp ostatni, rzezonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, zawarte w §. 13, ustęp 1 tego dokumentu odnosi się odłąd do punktu 5 postanowień wchodzących stosownie do d na miejsce tego §. 12.

Wittek r. w.

31.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego 1900,

o zmianie nazwy Delegacji królewsko węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej w królewsko węgierskim Urzędzie doręczeń pocztowych.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu nazwa Delegacji królewsko węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej w królewsko węgierskim Urzędzie doręczeń pocztowych zmieniona została na następującą: „Królewsko węgierska Delegacja komory głównej przy królewsko węgierskim Urzędzie pocztowym w Budapeszcie Nr. 70“.

Böhm r. w.

32.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. lutego 1900,

tyczące się przyłączenia gminy i obszaru dworskiego w Wysokiej do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę i obszar

dworski w Wysokiej od okręgu Sądu powiatowego fryszackiego a obwodowego jasielskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego a obwodowego rzeszowskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. października 1900.

Spens r. w.

33.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 18. lutego 1900,

tyczące się uwiadomiania sądu krajowego wyższego o wyznaczeniu zastępcy ubogich do postępowania apellacyjnego.

Na zasadzie artykułu LV. ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. d. Nr. 112 (zaprowadzającej procedurę cywilną), rozporządza się:

Zarządzone rozporządzeniem Ministra sprawiedliwości z dnia 9. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 51, uwiadomianie sądu apellacyjnego o wyznaczeniu zastępcy ubogich do postępowania apellacyjnego przysyłać należy także wtedy, gdy w sprawie spornej cywilnej, która w pierwszej instancji toczyła się w trybunale znajdującym się poza obrębem siedziby Sądu krajowego wyższego założona jest apellacja do sądu krajowego wyższego a stronie ma być przydany zastępca ubogich zamieszkały w siedzibie Sądu krajowego wyższego. Uwiadomienie czynić należy według postanowień rozporządzenia z dnia 9. marca 1899. Dz. u. p. Nr. 51.

Pismo do sądu krajowego wyższego wygotować należy według następującego formularza:

Do

c. k. Sądu krajowego wyższego

w

.

W wiszącej u c. k. sądu krajowego, obwodowego sprawie
powoda, zastępowanego przez
przeciw pozwanemu,
zastępowanemu przez
o znak aktowy
podpisany wydział przeznaczyl do postępowania
apellacyjnego adwokata pana Dra
w na zastępcę ubogich dla

Wydział Izby adwokackiej

dnia

Spens r. w.

34.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. lutego 1900,**

tyczące się emisji nowych znaczków opłaty statystycznej z oznaczeniem wartości w walucie koronowej, tudzież dalszego używania i wymiany dotychczasowych znaczków opłaty na walutę austriacką opiewających, do celów statystyki handlu zagranicznego na obszarze cłowym austriacko-węgierskim.

Ze względu na zarządzone w III. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, zaprowadzenie od dnia 1. stycznia 1900 ustanowionej ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, waluty koronowej jako wyłącznej ustawowej waluty krajowej na miejsce dotychczasowej waluty austriackiej, zarządza się niniejszem emisję nowych znaczków opłaty statystycznej z oznaczeniem wartości w walucie koronowej do oznajmień, które stosownie do ustawy z dnia 26. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 132, o statystyce handlu zagranicznego, mają być czynione.

Przeło znaczki urzędowe opłaty statystycznej, w §. 27 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 177 opisane, będą opatrzone na przyszłość (w miejsce dotychczasowych oznaczeń wartości 2, 5, 10 a względnie 50 c. w. a.) oznaczeniami opiewającymi na 4, 10, 20 h a względnie na 1 K.

O ile starczy istniejącego zapasu, sprzedaż dotychczasowych znaczków opłaty statystycznej na walutę austriacką opiewających w urzędowych sprzedażniach, w §. 26 rzeczonego rozporządzenia ministeryalnego wzmiankowanych, będzie dozwolona aż do 30. września 1900. Sprzedaż nowych znaczków opłaty statystycznej rozpocznie się przed dniem 1. października 1900 w sprzedażniach urzędowych tylko w razie potrzeby z powodu poprzedniego zupełnego wyczerpania zapasu znaczków dotychczas używanych.

Lecz począwszy od 1. października 1900 już tylko nowych znaczków opłaty statystycznej będzie można dostać w sprzedażniach.

Dawnych znaczków opłaty statystycznej, na walutę austriacką opiewających, przed dniem 1. października 1900 kupionych, wolno stronom używać jeszcze aż do 31. grudnia 1900 włącznie.

Od 1. października aż do 31. grudnia 1900 można jednak znaczki opłaty statystycznej na walutę austriacką opiewające, dawniej kupione i aż do tego czasu jeszcze nie użyte, wymieniać w sprzedażniach urzędowych (na komorach, w delegacjach, u oddziałów straży skarbowej), za nowe znaczki opłaty tej samej wartości imiennej na walutę koronową przeliczonej.

Po dniu 31. grudnia 1900 dawne znaczki opłaty statystycznej przestaną być ważnymi i nie będą już wymieniane za nowe.

Böhm r. w.

Call r. w.

